

Downloaded via the EU tax law app / web

Asia C-533/03

Euroopan yhteisöjen komissio

vastaan

Euroopan unionin neuvosto

Asetus (EY) N:o 1798/2003 – Direktiivi 2003/93/EY – Oikeudellisen perustan valinta

Julkisasiamies J. Kokottin ratkaisuehdotus 2.6.2005

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 26.1.2006

Tuomion tiivistelmä

Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – EY 95 artikla – Soveltamisala

(EY 93, EY 94 ja EY 95 artikla; neuvoston asetus N:o 1798/2003; neuvoston direktiivi 2003/93)

EY 95 artiklan 2 kohdassa oleva ilmaisu ”veroja koskevat säännökset tai määräykset” kattaa kyseisten verojen tai maksujen lajeja erottelematta kaikkien verotusta koskevien alojen lisäksi kaikki tätä alaa koskevat näkökohdat riippumatta siitä, onko kyse aineellisista vai menettelyllisistä säännöistä.

Tältä osin sekä hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla ja asetuksen N:o 218/92 kumoamisesta annetun asetuksen N:o 1798/2003, joka annettiin EY 93 artiklan nojalla, että jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien ja välillisten verojen alalla annetun direktiivin 77/799 muuttamisesta annetun direktiivin 2003/93, joka annettiin EY 93 ja EY 94 artiklan nojalla, tarkoituksena ja sisältönä on verotusta koskevien menettelysäännösten lähentäminen.

EY 95 artiklan 1 kohta ei siis ole asianmukainen oikeudellinen perusta asetuksen N:o 1798/2003 ja direktiivin 2003/93 antamiselle.

(ks. 47, 59, 60 ja 62–64 kohta)

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

26 päivänä tammikuuta 2006 (*)

Asetus (EY) N:o 1798/2003 – Direktiivi 2003/93/EY – Oikeudellisen perustan valinta

Asiassa C-533/03,

jossa on kyse EY 230 artiklaan perustuvasta kumoamiskanteesta, joka on nostettu 19.12.2003,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään R. Lyal, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään A.-M. Colaert ja E. Karlsson,

vastaajana,

jota tukevat

Irlanti, asiamiehenään D. O'Hagan, avustajanaan A. Collins, SC, prosessiosoite Luxemburgissa,

Portugalin tasavalta, asiamiehenään L. Fernandes, ja

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehenään R. Caudwell, avustajanaan D. Wyatt, QC, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijoina,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari), R. Silva de Lapuerta, P. K?ris ja G. Arestis,

julkisasiamies: J. Kokott,

kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 2.6.2005 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio vaatii kanteellaan yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla ja asetuksen (ETY) N:o 218/92 kumoamisesta 7 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1798/2003 (EUVL L 264, s. 1) sekä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien ja välillisten verojen alalla annetun neuvoston direktiivin 77/799/ETY muuttamisesta 7 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/93/EY (EUVL L 264, s. 23; jäljempänä yhteisesti riidanalaiset toimet) ja pysyttämään näiden tointen vaikutukset voimassa siihen asti, kunnes ne korvaavat, asianmukaisen oikeudellisen perustan nojalla annetut toimet tulevat voimaan.

2 Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 8.6.2004 antamalla määräyksellä Irlanti, Portugalin tasavalta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta on hyväksytty väliintulijoiksi tukemaan Euroopan unionin neuvoston, joka vaatii yhteisöjen tuomioistuinta hylkäämään kanteen, vaatimuksia.

Asian tausta ja asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien verojen, tiettyjen valmisteverojen ja vakuutusmaksuista perittävien verojen alalla 19 päivänä joulukuuta 1977 annetussa neuvoston direktiivissä 77/799/ETY (EYVL L 336, s. 15) säädetään sen 1 artiklan 1 kohdan mukaan siitä, että jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava kaikki tiedot, joiden avulla tulo- ja omaisuusverot voidaan määrätä oikein. Mainitun direktiivin 2–4 artiklan mukaan näitä tietoja vaihdetaan tapauksen mukaan joko pyydettyä, ilman erillistä pyyntöä tai oma-aloitteisesti. Mainitun direktiivin 8 artiklan mukaan direktiivissä ei kuitenkaan velvoiteta järjestämään selvityksiä tai antamaan tietoja, jos sen jäsenvaltion, joka antaisi tiedot, lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaan toimivaltainen viranomais ei saa tehdä näitä selvityksiä eikä koota tai käyttää näitä tietoja tämän valtion omiin tarpeisiin.

4 Hallinnollisesta yhteistyöstä välillisen verotuksen (ALV) alalla 27 päivänä tammikuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 218/92 (EYVL L 24, s. 1) luodaan jäsenvaltioiden veroviranomaisten välinen yhteisön sisäisiä liiketoimia koskeva tietojenvaihtojärjestelmä sisäisillä rajoilla suoritettavan verotuksellisen valvonnan lakkauttamiseen liittyvän petosten vaaran vähentämiseksi.

5 Komissio esitti 18.6.2001 neuvostolle ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla (EYVL C 270 E, s. 87) ja ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 77/799 muuttamisesta (EYVL C 270 E, s. 96). Nämä ehdotukset, joiden tarkoituksena oli kerätä yhteen tässä direktiivissä ja asetuksessa N:o 218/92 olevat hallinnollista yhteistyötä arvonlisäverotuksen alalla koskevat säännökset ja vahvistaa niitä, sulkea arvonlisävero mainitun direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle ja lisätä siihen vakuutusmaksuista perittävät verot, perustuivat EY 95 artiklaan.

6 Euroopan parlamentti antoi 6.2.2002 ensimmäisessä käsittelyssä myönteisen lausunnon mainitusta asetusehdotuksesta sillä edellytyksellä, että sitä hieman muutetaan (EYVL C 284, s. 178).

7 Neuvosto teki mainittuihin ehdotuksiin muutoksia ja päätti muuttaa niiden oikeudellista perustaa sillä perusteella, että ne koskivat verotusta ja että ne voitiin näin ollen hyväksyä vain EY 93 ja EY 94 artiklan nojalla. Parlamenttia kuultiin siksi uudestaan. Parlamentti totesi 2.9.2003 antamassaan päätöslauselmassa, että sen mukaan asianmukainen oikeudellinen perusta molempien näiden toimien antamiselle on EY 95 artikla.

8 Neuvosto antoi 7.10.2003 asetuksen N:o 1798/2003 EY 93 artiklan nojalla ja direktiivin 2003/93 EY 93 ja EY 94 artiklan nojalla.

9 Sen jälkeen, kun mainittu asetus oli annettu, komissio kirjautti mainittuna päivänä pidetyn neuvoston istunnon pöytäkirjaan lausuman, jossa todetaan seuraavaa: ”Komissio toteaa, että neuvoston on hyväksynyt yksimielisesti perustamissopimuksen 93 artiklaan perustuvan, hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla annettavan asetuksen tekstin sekä perustamissopimuksen 93 ja 94 artiklaan perustuvan, keskinäisestä avusta välittömien ja välillisten verojen alalla annettavan direktiivin tekstin. Komissio vahvistaa uudelleen alkuperäisen ehdotuksensa mukaisen kantansa, että oikeusperustana olisi oltava perustamissopimuksen 95 artikla. Komissio palauttaa mieleen, että kyseisen asetuksen ja kyseisen direktiivin ensisijaisena tavoitteena ei ole verotussäännösten yhdenmukaistaminen, vaan jäsenvaltioiden välisestä tietojenvaihdosta säätäminen.”

10 Asetuksen N:o 1798/2003 johdanto-osan viiden ensimmäisen perustelukappaleen

sanamuoto on seuraava:

- ”(1) Jäsenvaltioiden rajojen yli ulottuva veronkierto ja veron välttäminen johtavat verotulojen menetyksiin ja ovat vastoin oikeudenmukaisen verotuksen periaatetta ja saattavat aiheuttaa vääristymiä pääomien liikkeisiin ja kilpailuolosuhteisiin. Ne vaikuttavat siten sisämarkkinoiden toimintaan.
- (2) Arvonlisäveronkierron torjunta edellyttää alan säännösten täytäntöönpanosta kussakin jäsenvaltiossa vastaavien hallintoviranomaisten tiivistä yhteistyötä.
- (3) Sisämarkkinoiden toteuttamiseksi suoritettuihin verotuksen yhdenmukaistamistoimenpiteisiin olisi sen vuoksi sisällyttävä yhteisen järjestelmän luominen jäsenvaltioiden välistä tietojenvaihtoa varten, jonka mukaisesti jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten on autettava toisiaan ja toimittava komission kanssa yhteistyössä tavaroiden ja palvelujen myynnistä, tavaroiden yhteisöhankinnasta sekä tavaroiden maahantuonnista kannettavan arvonlisäveron moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi.
- (4) Tiettyjen arvonlisäveron valvontatarkoituksiin tarvittavien tietojen sähköinen tallentaminen ja siirtäminen on välttämätöntä arvonlisäverojärjestelmän moitteettoman toiminnan kannalta.
- (5) Olisi määriteltävä selkeästi ehdot sähköisesti tallennettujen tietojen vaihdolle ja jäsenvaltioiden suoralle pääsulle sähköisesti tallennettuihin tietoihin kussakin jäsenvaltiossa. Toimijoilla olisi oltava pääsy tiettyihin tällaisiin tietoihin silloin, kun se on tarpeen heidän velvoitteidensa täyttämiseksi.”

11 Asetuksen N:o 1798/2003 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tällä asetuksella vahvistetaan edellytykset, joiden mukaisesti arvonlisäverolainsäädännön soveltamisesta tavaroiden ja palvelujen myyntiin, tavaroiden yhteisöhankintaan sekä tavaroiden maahantuontiin vastaavien jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten on määrä toimia yhteistyössä keskenään sekä komission kanssa tämän lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi.

Tätä varten tässä asetuksessa määritellään säännöt ja menettelyt, joiden ansiosta jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat toimia yhteistyössä ja vaihtaa keskenään tietoja, joiden avulla ne voivat toimittaa arvonlisäverotuksen oikein.

Lisäksi asetuksessa määritellään säännöt ja menettelyt tiettyjen, erityisesti yhteisönsisäisissä liiketoimissa kannettavaa arvonlisäveroa koskevien tietojen vaihtamiselle sähköisessä muodossa.

Tässä asetuksessa säädetään direktiivin 2002/38/EY – 4 artiklassa säädetyksi ajaksi myös säännöistä ja menettelytavoista, joita sovelletaan direktiivin 77/388/ETY 26 c artiklassa tarkoitetun erityisen järjestelmän mukaisesti sähköisesti suoritettavista palveluista kannettua arvonlisäveroa koskevien tietojen vaihtoon sähköisessä muodossa ja myös myöhempään tietojen vaihtoon sekä, siltä osin kuin kyseessä ovat erityisen järjestelmän piiriin kuuluvat palvelut, rahansiirtoon jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä.

2. Tämä asetus ei vaikuta keskinäistä apua rikosoikeuden alalla koskevien sääntöjen soveltamiseen jäsenvaltioissa.”

12 Mainitun asetuksen 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Pyynnön saava viranomainen toimittaa pyynnön esittäneelle viranomaiselle tämän pyynnöstä 1 artiklassa tarkoitetut tiedot, myös yhden tai useamman konkreettisen tapauksen osalta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tietojen toimittamista varten pyynnön vastaanottanut viranomainen teettää tietojen hankkimiseksi kenties tarvittavat hallinnolliset tutkimukset.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu pyyntö voi sisältää hallinnollista tutkimusta koskevan perustellun pyynnön. Jos jäsenvaltio katsoo, että hallinnollisia tutkimuksia ei tarvita, se ilmoittaa välittömästi pyynnön esittäneelle viranomaiselle syyn tähän.

4. Pyydettyjen tietojen saamiseksi tai pyydettyjen hallinnollisten tutkimusten tekemiseksi pyynnön vastaanottanut viranomainen tai hallintoviranomainen, jonka käsiteltäväksi se on asian saattanut, toimii kuin se toimisi omaan lukuunsa tai oman maansa jonkin toisen viranomaisen pyynnöstä.”

13 Mainitun asetuksen 11 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Pyynnön esittäneen viranomaisen valtuuttamat virkamiehet voivat kyseisen viranomaisen sekä pyynnön vastaanottaneen viranomaisen sopimuksesta ja viimeksi mainitun vahvistamien järjestelyjen mukaisesti olla 1 artiklassa tarkoitettujen tietojen vaihtamiseksi läsnä virastoissa, joissa pyynnön vastaanottaneen viranomaisen kotipaikkajäsenvaltion tätä asiaa hoitavat viranomaiset suorittavat tehtäviään. Jos pyydetty tiedot sisältyvät asiakirjoihin, jotka ovat pyynnön vastaanottaneen viranomaisen virkamiesten saatavilla, pyynnön esittäneen viranomaisen virkamiehille on annettava jäljennökset pyydetty tiedot sisältävistä asiakirjoista.

2. Pyynnön esittäneen viranomaisen nimeämät virkamiehet voivat sen sekä pyynnön vastaanottaneen viranomaisen sopimuksen perusteella ja viimeksi mainitun vahvistamien järjestelyjen mukaisesti olla läsnä hallinnollisissa tutkimuksissa 1 artiklassa tarkoitettujen tietojen vaihtamiseksi. Yksinomaan pyynnön vastaanottaneen viranomaisen virkamiehet suorittavat hallinnolliset tutkimukset. Pyynnön esittäneen viranomaisen virkamiehet eivät saa käyttää pyynnön vastaanottaneen viranomaisen virkamiehille myönnettyjä tarkastusvaltuuksia. Heillä on kuitenkin oikeus päästä samoihin toimitiloihin ja saada käyttöönsä samoja asiakirjoja kuin pyynnön vastaanottaneen viranomaisen virkamiehet näiden välityksellä mutta vain meneillään olevaa hallinnollista tutkimusta varten.”

14 Asetuksen N:o 1798/2003 17 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Rajoittamatta V ja VI luvun säännösten soveltamista kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava automaattisella tai järjestelmänmukaisella automaattisella tietojenvaihdolla minkä tahansa toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 1 artiklassa tarkoitetut tiedot seuraavissa tilanteissa, joissa:

- 1) verotuksen katsotaan tapahtuvan määräjäsenvaltiossa ja tarkastusjärjestelmän tehokasta toimintaa varten tarvitaan alkuperäjäsenvaltion toimittamia tietoja;
- 2) jäsenvaltiolla on syytä uskoa, että toisessa jäsenvaltiossa on tapahtunut tai on todennäköisesti tapahtunut arvonlisäverolainsäädännön rikkominen;
- 3) toisessa jäsenvaltiossa on verotulojen menetyksen vaara.”

15 Mainitun asetuksen 22 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Kunkin jäsenvaltion on ylläpidettävä vastaanottamiensa tietojen säilyttämistä ja käsittelyä varten sähköistä tietokantaa direktiivin 77/388/ETY 22 artiklan 6 kohdan b alakohdan mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna 28 h artiklalla.

Jotta näitä tietoja voidaan käyttää tässä asetuksessa tarkoitetuissa menettelyissä, niitä on säilytettävä vähintään viisi vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jona ne on saatettava käytettäviksi."

16 Mainitun asetuksen 23 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on 22 artiklan mukaisesti säilytettyjen tietojen perusteella saatava kaikista muista jäsenvaltioista ilman eri toimenpiteitä ja viipymättä kaikki seuraavat tiedot, jotka voivat myös olla suoraan kyseisen viranomaisen käytettävissä:

- 1) arvonlisäverotunnisteet, jotka tiedot vastaanottava jäsenvaltio on antanut;
- 2) niiden tavaroiden yhteisökauppojen kokonaisarvo, jotka tiedot antavassa jäsenvaltiossa arvonlisäverotunnisteen saaneet toimijat ovat myyneet arvonlisäverotunnisteen haltijoille.

Ensimmäisen kohdan 2 alakohdassa tarkoitettujen arvojen on ilmoitettava kultakin kalenterivuoden neljännekseltä ja tiedot toimittavan jäsenvaltion valuuttana."

17 Asetuksen N:o 1798/2003 24 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Arvonlisäverolainsäädännön rikkomisen estämiseksi jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on aina, kun se katsoo tämän tarpeelliseksi tavaroiden yhteisöhankintojen valvonnan kannalta, saatava suoraan ja viipymättä kaikki seuraavat 22 artiklan mukaisesti säilytettyihin tietoihin pohjautuvat tiedot tai niiden on oltava suoraan kyseisen viranomaisen käytettävissä sähköisessä muodossa:

- 1) 23 artiklan ensimmäisen kohdan 2 alakohdassa tarkoitettuja myyntejä suorittaneiden henkilöiden arvonlisäverotunnisteet; ja
- 2) tällaisten kunkin tällaisen henkilön kullekin 23 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdassa tarkoitettujen arvonlisäverotunnisteen saaneelle henkilölle suorittamien myyntien kokonaisarvo.

Ensimmäisen kohdan 2 alakohdassa tarkoitettujen arvojen on ilmoitettava kultakin kalenterivuoden neljännekseltä ja tiedot toimittavan jäsenvaltion valuuttana."

18 Mainitun asetuksen 27 artiklan 1–3 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Kunkin jäsenvaltion on ylläpidettävä sähköiseen tietokantaan sisältyvää rekisteriä henkilöistä, joille kyseisessä jäsenvaltiossa on annettu arvonlisäverotunniste.

2. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi milloin tahansa saada suoraan tai välitettynä 22 artiklan mukaisesti säilytettävien tietojen perusteella vahvistuksen sellaisen arvonlisäverotunnisteen voimassaolosta, jolla henkilö on suorittanut tai vastaanottanut tavaroiden tai palvelujen yhteisökaupan.

Pyynnön vastaanottaneen viranomaisen on erityisestä pyynnöstä annettava tieto myös arvonlisäverotunnisteen antopäivästä ja tarvittaessa sen voimassaolon päättymispäivästä.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on pyynnöstä annettava viipymättä myös sen henkilön nimi ja osoite, jolle numero on annettu, edellyttäen, ettei pyynnön esittävä viranomainen tallenna näitä

tietoja mahdollista myöhempää käyttöä varten.”

19 Mainitun asetuksen 41 artiklan 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot rajoittavat tämän asetuksen asianmukaiseksi soveltamiseksi [yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston] direktiivin 95/46/EY [EYVL L 281, s. 31] 10 artiklassa, 11 artiklan 1 kohdassa sekä 12 ja 21 artiklassa tarkoitettujen velvollisuuksien ja oikeuksien soveltamisalaa siinä määrin kuin se on tarpeen mainitun direktiivin 13 artiklan e kohdassa tarkoitettujen etujen turvaamiseksi.”

20 Direktiivin 2003/93 johdanto-osasta ja 1 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että direktiivillä laajennetaan direktiivin 77/799 soveltamisalaa keskinäisestä avunannosta Euroopan maatalouden ohjaukseen ja tukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluvista toimista aiheutuvien saatavien sekä maatalousmaksujen ja tullien perinnässä 15 päivänä maaliskuuta 1976 annetussa neuvoston direktiivissä 76/308/ETY (EYVL L 73, s. 18) tarkoitettuihin vakuutusmaksuista perittäviin veroihin.

21 Direktiivillä 2003/93 korvataan lisäksi direktiivin 77/799 7 artiklan 1 kohdan alkuperäinen muotoilu seuraavalla tekstillä:

”Jäsenvaltion on pidettävä kaikki sille tämän direktiivin nojalla toimitetut tiedot salassa samalla tavoin kuin sen kansallisen lainsäädännön nojalla saadut tiedot. Joka tapauksessa näitä tietoja

- saa antaa ainoastaan henkilöille, jotka ovat välittömästi tekemisissä veron määräämisen kanssa tai veron määräämisen viranomaisvalvonnan kanssa,
- saa ilmaista ainoastaan sellaisen oikeudellisen menettelyn tai hallinnollisten seuraamusten soveltamiseen johtavan menettelyn yhteydessä, johon on ryhdytty veron määräämiseksi tai veron määräämisen tarkistamiseksi tai siihen liittyen, ja ainoastaan henkilöille, jotka ovat välittömästi osallisina näissä menettelyissä; näitä tietoja voidaan kuitenkin ottaa huomioon julkisissa oikeuskäsittelyissä tai tuomioissa, jos tiedot antavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ei tätä vastusta,
- ei missään olosuhteissa saa käyttää muuhun kuin verotustarkoituksiin tai sellaisen oikeudellisen menettelyn tai hallinnollisten seuraamusten soveltamiseen johtavan menettelyn yhteydessä, johon on ryhdytty veron määräämiseksi tai veron määräämisen tarkistamiseksi tai siihen liittyen.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen käyttämisestä direktiivin 76/308/ETY 2 artiklassa tarkoitettujen muiden maksujen, tullien ja verojen määräämiseen.”

22 Koska komissio katsoi, että riidanalaisten tointen olisi tullut perustua EY 95 artiklaan, se nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

Kanne

Asianosaisten lausumat

23 Komissio katsoo, että EY 93 ja EY 94 artikla eivät ole asianmukainen oikeudellinen perusta riidanalaisten tointen antamiselle. EY 95 artiklan 1 kohta on komission mukaan asianmukainen oikeudellinen perusta, koska ainoastaan siinä tapauksessa, että riidanalaisten tointen säännökset ovat EY 95 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja ”veroja koskevia säännöksiä tai määräyksiä”, tätä artiklaa ei voida käyttää oikeudellisena perustana.

24 Tältä osin komissio katsoo, että EY:n perustamissopimuksen 100 a artiklan (josta on muutettuna tullut EY 95 artikla) antamisen tarkoituksena on ollut helpottaa sisämarkkinoiden toteuttamiseksi ennen vuoden 1992 loppua tarpeellisen lainsäädännön antamista. Ainoastaan tietyt erityisen arkaluonteiset ja läheisesti jäsenvaltioiden suvereniteettiin liittyvät alat on jätetty EY 95 artiklalla käyttöön otetun menettelyn soveltamisalan ulkopuolelle. Näihin aloihin kuuluu verotus, jonka osalta on katsottu, että lainsäädäntöjen lähentämisen edellytyksenä on edelleen oltava yksimielisyys. Tätä poikkeusta on kuitenkin komission mukaan tulkittava suppeasti, koska se sulkee tietyt toimet sisämarkkinoiden toteuttamiseen tähtäävien toimien antamisen osalta normaaliksi katsottavan lainsäädäntömenettelyn ulkopuolelle.

25 Vaikka poikkeuksen olisi katsottava soveltuvan säännöksiin, jotka koskevat verovelvollisten määrittämistä, verotettavia toimia, veron laskentaperustaa, verokantoja, verovapautuksia sekä veron laskemista ja kantamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä, ei viranomaisten keskinäinen apu verotuksen alalla kuulu komission mukaan tämän poikkeuksen alaan. Yhteistyö-, tarkastus- ja tiedonantotoimet, joiden tarkoituksena on helpottaa rajojen poistamista vaikuttamatta kansallisten verosäännösten aineelliseen sisältöön, eivät komission mukaan loukkaa jäsenvaltioiden verotuksellista suvereniteettia. Tätä apua sääntelevä lainsäädäntö ei yhdenmukaista varsinaisia verosääntöjä, vaan sen tarkoituksena on ainoastaan auttaa jokaista jäsenvaltiota soveltamaan omaa lainsäädäntöään.

26 Asetuksella N:o 1798/2003 nimenomaan ei yhdenmukaisteta eikä lähennetä kansallisia verolainsäädäntöjä, koska sen tarkoituksena on komission mukaan ainoastaan helpottaa yhteisön sisäisiä liiketoimia koskevien tietojen vaihtoa, jotta eri jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä yhteistyötä keskenään ja komission kanssa. Mainittu asetus ei komission mukaan koske mitään EY 95 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ”veroja koskevana säännöksenä tai määräyksenä” pidettävää säännöstä eikä EY 93 artiklassa tarkoitettuun ”liikevaihtoveroja koskevaan lainsäädäntöön” kuuluvaa säännöstä.

27 Direktiivi 2003/93 taas rajoittuu komission mukaan muuttamaan direktiiviä 77/799 siten, että se sulkee arvonlisäveron viimeksi mainitun direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle ja lisää siihen vakuutusmaksuista perittävät verot. Se ei millään tavalla vaikuta mainitun direktiivin, joka koskee tietojen vaihtoa, luonteeseen, eikä sillä yhdenmukaisteta EY 95 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja ”veroja koskevia säännöksiä ja määräyksiä”.

28 Tästä seuraa komission mukaan, että asianmukainen oikeudellinen perusta riidanalaisten tointen antamiselle on EY 95 artikla. Näin ollen ne perustuvat virheelliseen oikeudelliseen perustaan, ja jotta perustamissopimuksessa määrättyä toimielinten välistä tasapainoa kunnioitettaisiin, ne on kumottava.

29 Kun kuitenkin otetaan huomioon suotuisat vaikutukset, joita riidanalaisilla toimilla on ollut yhteismarkkinoiden toteuttamisessa, komissio katsoo, että siinä tapauksessa, että ne kumotaan, olisi soveliasta pitää näiden toimien vaikutukset voimassa siihen asti, kunnes ne on korvattu uusilla toimilla, jotka perustuvat asianmukaiseen oikeudelliseen perustaan.

30 Neuvosto toteaa ensinnäkin, että sen jälkeen, kun perustamissopimukseen on lisätty Euroopan yhtenäisasiakirjalla 100 a artikla, lukuisia toimia, jotka koskevat keskinäistä apua

verotuksen alalla, on annettu muun oikeudellisen perustan kuin tämän artiklan nojalla.

31 Toiseksi neuvosto toteaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimen oikeudellisen perustan valinnan on perustuttava objektiivisiin seikkoihin, jotka voivat olla tuomioistuimen suorittaman valvonnan kohteena. Tällaisiin seikkoihin kuuluvat erityisesti toimen tarkoitus ja sisältö (asia C-155/91, komissio v. neuvosto, tuomio 17.3.1993, Kok. 1993, s. I-939, Kok. Ep. XIV, s. I-61, 7 kohta).

32 Neuvosto toteaa riidanalaisten toimien tarkoituksesta, että asetuksen N:o 1798/2003 johdanto-osasta ja 1 artiklasta ilmenee, että sen tarkoituksena on torjua veronkiertoa ja veron välttämistä sekä varmistaa arvonlisäverotusta koskevan lainsäädännön noudattaminen, mikä lisää kansallisia verotuloja ja edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Direktiivin 2003/93 tarkoituksena taas on neuvoston mukaan myös torjua veronkiertoa jäsenvaltioiden taloudellisten etujen ja sisämarkkinoiden neutraliteetin turvaamiseksi. Sillä vahvistetaan neuvoston mukaan direktiiviä 77/799, jonka tarkoituksena on varmistaa veron perusteen oikea määrittäminen välittömien ja välillisten verojen laskennassa. Säännöksillä, joiden tavoitteena on varmistaa, että veron peruste on määritetty oikein, tavoitellaan neuvoston mukaan verotukseen liittyvää tarkoitusta.

33 Riidanalaisten toimien sisällöstä neuvosto toteaa, että asetuksen N:o 1798/2003 syvälinen tarkastelu osoittaa, että se varmistaa verosäännösten soveltamisen ja veronkierron torjunnan yhdenmukaistamalla rajatylittävää tietojensaantia ja tietojen vaihtoa koskevat säännöt ja menettelyt tilanteissa, joissa tällaiset tiedot ovat tarpeen arvonlisäveron veron perusteen määrittämisessä. Mainitulla asetuksella on näin ollen neuvoston mukaan välitön vaikutus verovelvollisten oikeuksiin ja veron perusteen määrittämiseen sekä jäsenvaltioiden verotuloihin.

34 Direktiivin 2003/93 osalta ilmenee taas neuvoston mukaan sen 1 artiklan 2 ja 3 kohdasta yhtäältä, että sillä muutetaan direktiivin 77/799 soveltamisalaa siten, että se laajennetaan koskemaan vakuutusmaksuista perittäviä veroja ja arvonlisäverotus jätetään sen ulkopuolelle, ja toisaalta, että sillä annetaan jäsenvaltioiden viranomaisille mahdollisuus käyttää saamiaan tietoja direktiivin 76/308 2 artiklassa lueteltujen verojen laskemiseen. Koska direktiivin 2003/93 tarkoituksena on torjua veronkiertoa yhdenmukaistamalla rajatylittävää tietojen saantia koskevat säännöt ja menettelyt, sen on katsottava koskevan veroja koskevien säännösten ja määräysten yhdenmukaistamista. Koska direktiivi koskee sekä välittömiä että välillisiä veroja, sen antaminen on neuvoston mukaan oikein perustunut EY 93 ja EY 94 artiklaan yhdessä.

35 Neuvoston mukaan ei ole epäilystäkään siitä, että riidanalaisilla toimilla annetaan säännöksiä, jotka koskevat EY 93 artiklassa tarkoitettua ”liikevaihtoveroja koskevan lainsäädännön yhdenmukaistamista”, joka on ”tarpeen sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan varmistamiseksi”. Sen lisäksi, että toisin kuin komissio väittää, ei voida puhua normaalista lainsäädäntömenettelystä, komission kannassa ei neuvoston mukaan ole myöskään otettu huomioon sitä, että EY 93 ja EY 94 artikla ovat erityisiä oikeudellisia perustoja sellaisten säännösten antamiselle, joita riidanalaisiin toimiin sisältyy, ja että EY 95 artiklassa ei rajoiteta näiden artikloiden soveltamisalaa.

36 Toissijaisesti neuvosto väittää, että komission esittämä EY 95 artiklan 2 kohdan tulkinta on liian suppea. Neuvoston mukaan erottelua ei voida tehdä sen perusteella, koskeeko yhdenmukaistettava sääntö verotuksen ydinkysymyksiä, koska tällainen erottelu ei perustu perustamissopimuksen tekstiin eikä jäsenvaltioiden oikeuteen.

37 Komission esittämä teleologinen tulkinta on neuvoston mukaan ristiriidassa jo EY 95 artiklan 2 kohdan sanamuodon kanssa, eikä sitä näin ollen voida hyväksyä. Lisäksi luokittelu mainituksa 2 kohdassa tarkoitetuksi ”veroja koskevaksi säännökseksi tai määräykseksi” ei voi riippua siitä,

puututaanko jollain säännöksellä jäsenvaltioiden verotukselliseen suvereniteettiin tai vaikuttaako se niiden verotusta koskevien sääntöjen ydinsisältöön, tai muutoin asianmukaisen oikeudellisen perustan valinta asetettaisiin riippuvaiseksi poliittisesta arvioinnista.

38 Täysin toissijaisesti ja siltä varalta, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa riidanalaiset toimet, neuvosto vaatii, että niiden oikeusvaikutukset pidetään voimassa siihen asti, kunnes ne on korvattu asianmukaisen oikeudellisen perustan nojalla annetuilla toimilla.

39 Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen mukaan riidanalaisten tointen tavoitteesta ja sisällöstä ilmenee selvästi, että niillä yhdenmukaistetaan välillisiä veroja koskevia säännöksiä. Siten asetus N:o 1798/2003, jonka tarkoituksena on torjua veron välttämistä ja veronkiertoa, takaa sen mukaan kansallisten verosäännösten tehokkuuden arvonlisäveron määrittämisessä ja kantamisessa. Tällä samalla asetuksella ja erityisesti sen 30 artiklalla on siten selvä vaikutus verovelvollisten oikeuksiin ja velvollisuuksiin, ja olisi teennäistä katsoa, että tällaiset toimet eivät ole välillisiä veroja koskevien kansallisten lainsäädäntöjen yhdenmukaistamista.

40 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus toteaa direktiivistä 2003/93, että se antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden saada rajojensa ulkopuolelta tietoja, jotka mahdollistavat niille maksettavan veron määrittämisen ja saatavien perimisen niiden omien verovelvollisten osalta. Kuten asetuksella N:o 1798/2003, tällä direktiivillä siis yhdenmukaistetaan välittömiä ja välillisiä veroja koskevia kansallisia lainsäädäntöjä.

41 Irlannin mukaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ja erityisesti asiassa C-338/01, komissio vastaan neuvosto, 29.4.2004 annetusta tuomiosta (Kok. 2004, s. I-4829) ilmenee, että EY 93 ja EY 94 artikla ovat asianmukainen oikeudellinen perusta riidanalaisten toimien antamiselle, koska kuten näiden tointen johdanto-osasta ja säännöksistä ilmenee, niillä yhdenmukaistetaan arvonlisäverolainsäädäntöä säätämällä yhtenäisistä menettelyistä verovelvollisia koskevien tietojen saamisessa ja antamisessa arvonlisäveron hallinnointia, määrittämistä ja kantamista koskevien lain säännösten oikeaksi soveltamiseksi.

42 Portugalin hallitus katsoo, että riidanalaiset toimet lukemalla selviää, että tietyissä niiden säännöksissä asetetaan määräaikoja ja toisissa säännöksissä, kuten asetuksen N:o 1798/2003 41 artiklan 5 kohdassa, rajoitetaan suoraan verovelvollisten oikeuksia. Lisäksi direktiivin 77/799 siinä versiossa, joka on seurausta direktiivistä 2003/93, 7 artiklan 1 kohdassa säännellään vero-oikeuden aineellisia puolia. Nämä säännökset, joilla säännellään välittömästi verovelvollisten oikeuksia niitä rajoittaen, ovat siis EY 95 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja ”veroja koskevia säännöksiä tai määräyksiä”.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

43 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön toimen oikeudellisen perustan valinnan on perustuttava sellaisiin objektiivisiin seikkoihin, jotka voivat olla tuomioistuinvalvonnan kohteena ja joihin kuuluvat erityisesti toimen tarkoitus ja sisältö (ks. erityisesti asia C-300/89, komissio v. neuvosto, tuomio 11.6.1991, ns. titaanidioksiditapaus, Kok. 1991, s. I-2867, Kok. Ep. XI, s. I-211, 10 kohta; asia C-269/97, komissio v. neuvosto, tuomio 4.4.2000, Kok. 2000, s. I-2257, 43 kohta; asia C-211/01, komissio v. neuvosto, tuomio 11.9.2003, Kok. 2003, s. I-8913, 38 kohta ja em. asia komissio v. neuvosto, tuomio 29.4.2004, 54 kohta).

44 EY 95 artiklan, jonka komission mukaan olisi tullut olla riidanalaisten tointen antamisen oikeudellisena perustana, soveltamisalasta on todettava, että jo kyseisen artiklan 1 kohdan sanamuodosta ilmenee, että sitä sovelletaan vain, jollei perustamissopimuksessa toisin määrätä.

45 Tästä seuraa näin ollen, kuten yhteisöjen tuomioistuin on edellä mainitussa asiassa komissio

vastaan neuvosto 29.4.2004 antamansa tuomion 60 kohdassa todennut, että koska perustamissopimuksessa on erityinen määräys, joka voi olla nyt esillä olevan toimenpiteen oikeudellinen perusta, toimenpiteen on perustuttava siihen. Tällainen on erityisesti EY 93 artikla, kun kyse on liikevaihtoveroja, valmisteveroja ja muita välillisiä veroja koskevan lainsäädännön yhdenmukaistamisesta.

46 Toisaalta on todettava, että EY 95 artiklan 2 kohdassa suljetaan nimenomaisesti tietyt alat tämän artiklan soveltamisalan ulkopuolelle. Näin on erityisesti ”veroja koskevien säännösten tai määräysten” osalta; niiden yhdenmukaistaminen ei siis voi tapahtua kyseisen artiklan nojalla (em. asia komissio v. neuvosto, tuomio 29.4.2004, 61 kohta).

47 Erityisesti EY 95 artiklan 2 kohdassa olevan ilmaisun ”veroja koskevat säännökset tai määräykset” tulkinnasta on todettava, että edellä mainitussa asiassa komissio vastaan neuvosto 29.4.2004 antamansa tuomion 63 kohdassa yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että sen yleisen luonteen vuoksi tämä ilmaisu kattaa kyseisten verojen tai maksujen lajeja erottelematta kaikkien verotusta koskevien alojen lisäksi kaikki tätä alaa koskevat näkökohdat riippumatta siitä, onko kyse aineellisista vai menettelyllisistä säännöistä.

48 Koska käsiteltävänä olevassa asiassa ei ole kiistetty sitä, että riidanalaiset toimet ovat sisämarkkinoiden toiminnan kannalta tarpeellisia, riittää, kun ratkaistaan, onko niiden yksinomainen tai määräävä tarkoitus lähentää jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä verotuksen alalla.

Asetus N:o 1798/2003

49 Ensinnäkin asetuksen N:o 1798/2003 tarkoituksesta on todettava, että sen kahdesta ensimmäisestä perustelukappaleesta ilmenee, että sen tarkoituksena on torjua veronkiertoa ja veron välttämistä sekä varmistaa arvonlisäverolainsäädännön noudattaminen, mikä lisää verotuloja ja edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

50 Mainitun asetuksen kolmannen perustelukappaleen mukaan sisämarkkinoiden toteuttamiseksi suoritettujen verotuksen yhdenmukaistamistoimenpiteiden tehokkuuden varmistamiseksi niihin ”olisi – – sisällyttävä yhteisen järjestelmän luominen jäsenvaltioiden välistä tietojenvaihtoa varten, jonka mukaisesti [näiden] hallintoviranomaisten on autettava toisiaan ja toimittava komission kanssa yhteistyössä – –”.

51 Näiden asetuksen N:o 1798/2003 perustelukappaleiden nojalla vaikuttaa siten siltä, että sen tavoitteena on sisämarkkinoiden toteuttamiseksi suoritettujen verotuksen yhdenmukaistamistoimenpiteiden yhteydessä luoda tietojenvaihtojärjestelmä arvonlisäveron moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi.

52 Näin käyttöön otettu tietojenvaihto on perusteltu vain verovelvollisten maksettavana olevan arvonlisäveron oikean määräämisen tavoitteella, jotta tämän veron kantaminen tehokkaammin voidaan varmistaa.

53 Tätä toteamusta tukee asetuksen N:o 1798/2003 1 artiklan 1 kohdan sanamuoto, jonka mukaan mainitulla asetuksella vahvistetaan edellytykset, joiden mukaisesti arvonlisäverolainsäädännön soveltamisesta vastaavien jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten on määrä toimia yhteistyössä keskenään sekä komission kanssa tämän lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi. Lisäksi mainitun kohdan toisesta alakohdasta ilmenee, että täten määriteltujen sääntöjen ja menettelyjen tarkoitus on mahdollistaa se, että arvonlisäverotus toimitetaan oikein eri jäsenvaltioissa.

54 Toiseksi asetuksen N:o 1798/2003 sisällöstä on ensinnäkin todettava, että sen 5 artiklan mukaan jäsenvaltion viranomaisten on toimitettava toisen jäsenvaltion viranomaisen pyynnöstä kaikki tiedot, jotka mahdollistavat arvonlisäveron oikean määrittämisen siinä jäsenvaltiossa, jonka viranomaisia viimeksi mainitut viranomaiset ovat, ja niiden on tätä varten tehtävä tietojen hankkimiseksi kenties tarvittavat hallinnolliset tutkimukset.

55 Tältä osin on todettava, kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 67 kohdassa todennut, että vaikka näin luovutetut tiedot kuuluvat lähtökohtaisesti siinä jäsenvaltiossa, jonka viranomaisen pyynnön on esittänyt, saman tietosuojan piiriin kuin siinä jäsenvaltiossa, jonka viranomaiselta tietoja on pyydetty, asetuksella N:o 1798/2003 veloitetaan kuitenkin jäsenvaltiot laajentamaan niiden piiriä, joilla on oikeus saada käyttöönsä tietoja, jotka ovat usein verolainsäädännössä säädetyn erityisen suojan kohteena, ja siinä asetetaan siten jäsenvaltioille velvollisuus tarvittaessa muuttaa kansallisia säännöksiään.

56 Edelleen on todettava, että asetuksen N:o 1798/2003 17 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tietyissä tilanteissa ilmoitettava automaattisella tai järjestelmänmukaisella automaattisella tietojenvaihdolla toisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitetut tiedot. Tässä säännöksessä säädetään siis sellaisesta jäsenvaltioihin kohdistuvasta veloitteesta, jolta ne eivät voi vältyä.

57 Lisäksi on todettava, että mainitun asetuksen 22–24 artiklan ja 27 artiklan lukemisesta yhdessä ilmenee, että jäsenvaltioilla on velvoite perustaa ja pitää toiminnassa sähköinen tietokanta, jossa ne säilyttävät ja käsittelevät sellaisiin henkilöihin liittyviä tietoja, joille on annettu arvonlisäverotunniste, arvonlisäverotunnisteisiin liittyviä tietoja sekä tietoja sellaisten henkilöiden, joilla on arvonlisäverotunniste, suorittamien yhteisömyyntien ja tällaisille henkilöille suoritettujen yhteisömyyntien kokonaisarvosta, ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on suora pääsy tällaiseen tietokantaan.

58 Tältä osin on korostettava, että on kiistämätöntä, että suora pääsy näihin tietokantoihin mahdollistaa sen, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat määrittää veron perusteen ja jopa verovelvollisen maksettavana olevan veron, ja tällainen pääsy voi näin ollen vaikuttaa siihen erityiseen luottamuksellisuuteen, joka koskee tiettyjä veroja koskevia tietoja useissa jäsenvaltioissa. Näin ollen niiden piiri, joilla on pääsy tietoihin, jotka jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on käytössään, laajenee siten huomattavasti, mikä edellyttää, kuten tämän tuomion 55 kohdasta ilmenee, mahdollisesti muutoksia kansallisiin verosäännöksiin. Näin on vielä suuremmalla syyllä siksi, että asetuksen N:o 1798/2003 41 artiklan 5 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on rajoitettava direktiivin 95/46 tietyissä säännöksissä säädetyn tietosuojan ulottuvuutta, jos nämä tiedot voivat vaikuttaa siihen, että arvonlisävero määritetään oikein.

59 Lopuksi on todettava, että asetuksen N:o 1798/2003 11 artiklan 1 ja 2 kohdasta ilmenee, että pyynnön vastaanottaneet viranomaiset voivat antaa pyynnön esittäneen viranomaisen virkamiehille luvan olla läsnä ensinnäkin virastoissa, joissa mainitun viranomaisen kotipaikkajäsenvaltion tätä asiaa hoitavat viranomaiset suorittavat tehtäviään, ja toiseksi hallinnollisissa tutkimuksissa.

60 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 73 kohdassa todennut, sen lisäksi, että tämä säännös pakottaa suuren osan jäsenvaltioista muuttamaan niiden verotusta koskevia menettelysäännöksiä, se vaikuttaa myös merkittävästi verovelvollisten oikeuksiin. Verovelvolliset voivat nimittäin useissa jäsenvaltioissa kieltää toisen jäsenvaltion viranomaisen virkamiesten läsnäolon tutkimuksissa. Asetuksen N:o 1798/2003 11 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaan verovelvollisilla ei enää ole tällaista kielto-oikeutta.

61 Näin ollen asetuksen N:o 1798/2003 säännöksillä lähennetään kansallisia verotusta koskevia menettelysäännöksiä.

62 Kun nämä seikat otetaan huomioon, on todettava, että asetuksen N:o 1798/2003 tarkoituksena ja sisältönä on verotusta koskevien menettelysäännösten lähentäminen arvonlisäveron kantamisen helpottamiseksi ja siten tästä verosta saatavien jäsenvaltioiden verotulojen lisäämiseksi.

63 Kuten tämän tuomion 47 kohdassa on todettu, EY 95 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa menettelyllisiä sääntöjä verotuksen alalla on pidettävä mainitussa kohdassa tarkoitettuina ”veroja koskevinä säännösinä tai määräyksinä”.

64 Näin ollen ei voida tehokkaasti väittää, että EY 95 artiklan 1 kohta olisi asianmukainen oikeudellinen perusta asetuksen N:o 1798/2003 antamiselle.

65 Komission kanne on siten hylättävä siltä osin kuin siinä vaaditaan mainitun asetuksen kumoamista.

Direktiivi 2003/93

66 Direktiivin 2003/93 tarkoituksesta on ensinnäkin todettava, että kuten sen ensimmäisestä perustelukappaleesta ilmenee, sen tarkoituksena on lujittaa yhteistyötä jäsenvaltioiden verohallintojen välillä arvonlisäveronkierron torjumiseksi paremmin ja toiseksi, kuten sen kolmannessa perustelukappaleessa täsmennetään, suojata paremmin jäsenvaltioiden taloudelliset edut ja sisämarkkinoiden neutraliteetti laajentamalla direktiivin 77/799 soveltamisala koskemaan direktiivissä 76/308 tarkoitettuja vakuutusmaksuista perittäviä veroja.

67 Toiseksi direktiivin 2003/93 sisällöstä riittää, kun todetaan, että se rajoittuu pääasiassa muutoksiin, jotka ovat tarpeen direktiivin 77/799 soveltamisalan laajentamiseksi koskemaan vakuutusmaksuista perittäviä veroja ja viimeksi mainitun direktiivin 7 artiklan 1 kohdan alkuperäisen version korvaamiseksi tämän säännöksen uudella versiolla.

68 Mainitun 7 artiklan 1 kohdan uutta versiota leimaa vanhaan versioon verrattuna pääasiassa se, että siinä annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus käyttää tämän direktiivin nojalla saamia tietoja muiden direktiivin 76/308 2 artiklan piiriin kuuluvien verojen ja maksujen määrittämisessä.

69 Kun otetaan huomioon se, että direktiivin 2003/93 keskeinen tavoite on siten direktiivin 77/799 soveltamisalan laajentaminen vakuutusmaksuista perittäviin veroihin, on arvioitava sitä, onko viimeksi mainitun direktiivin tarkoitus jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentäminen verotuksen alalla.

70 Kuten direktiivin 77/799 ensimmäisestä, neljännessä ja kuudennesta perustelukappaleesta ilmenee, sen tarkoituksena on torjua jäsenvaltioiden rajojen yli ulottuvia veropetoksia ja veron kiertämistä vahvistamalla jäsenvaltioiden veroviranomaisten välistä yhteistyötä, jotta ne voivat määrätä tulo- ja varallisuusverot asianmukaisemmin.

71 Tämän tavoitteen saavuttamiseksi direktiivin 77/799 1 artiklan 1 kohdassa veloitetaan jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset vaihtamaan keskenään kaikkia tietoja, jotka voivat mahdollistaa niille mainittujen verojen asianmukaisen määräämisen. Kuten tämän tuomion 3 kohdassa on todettu, tässä direktiivissä eli sen 2–4 artiklassa säädetään lisäksi tavasta, jolla näitä tietoja vaihdetaan, eli vaihtamisesta joko pyydettyä, ilman erillistä pyyntöä tai oma-aloitteisesti.

72 Vaikka velvoite järjestää selvityksiä ja antaa kyseessä olevia tietoja ei ole rajoittamaton,

koska direktiivin 77/799 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, että toimivaltaisilla viranomaisilla ei ole tätä velvoitetta, jos kansallisen lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaan ne eivät saa tehdä näitä selvityksiä eivätkä koota tai käyttää näitä tietoja kyseessä olevan jäsenvaltion omiin tarpeisiin, on kuitenkin niin, että koska tällainen velvollisuus on olemassa, niiden piiriä, joilla on pääsy näihin tietoihin, on merkittävästi laajennettu tulo- ja varallisuusveron asianmukaisen määräämisen vuoksi.

73 Näin ollen on todettava, että direktiivin 77/799 tavoitteet ja sisältö ovat suurelta osin vastaavat tai jopa samat kuin asetuksen N:o 1798/2003 ja että kun sen ominaispiirteet otetaan huomioon, tämä direktiivi kuuluu EY 95 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan.

74 Tästä seuraa, että direktiivi 2003/93 kuuluu myös EY 95 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan eikä voida tehokkaasti väittää, että se olisi tullut antaa EY 95 artiklan 1 kohdan nojalla.

75 Näin ollen komission kanne on hylättävä myös siltä osin kuin siinä vaaditaan direktiivin 2003/93 kumoamista.

76 Komission kanne on siten kokonaisuudessaan hylättävä, ja näin ollen yhteisöjen tuomioistuimen ei ole tarpeen lausua riidanalaisten tointen vaikutusten voimassa pysyttämistä koskevasta vaatimuksesta.

Oikeudenkäyntikulut

77 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska neuvosto on vaatinut, että komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska komissio on hävinnyt asian, komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Saman artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan asiassa väliintulijoina olleet Irlanti, Portugalin tasavalta sekä Yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Kanne hylätään.**
- 2) **Euroopan yhteisöjen komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**
- 3) **Irlanti, Portugalin tasavalta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.